

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑΣΜΕΝΗ ΜΟΥ ΑΘΗΝΑ!

του Ανδρέα Χριστοφόρου

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΑΘΗΝΑ!

Ευχαριστούμε που μας φιλοξενείς τόσα χρόνια και μας κάνεις μετόχους της Ζωής των Αγίων σου!

Αθήνα του Αγίου Νεκταρίου!

Εκεί στο Αρεταίειο είναι ακόμα το κρεβάτι, που άφησε η Αγιασμένη ψυχή το πονεμένο σώμα, για να ανέβει στον Βασιλέα των Ουρανών!

Εκεί κάπου ήταν το φτωχικό σπίτι που έμενε κυνηγημένος από τους συκοφάντες, μη έχοντας να πληρώνει το νοίκι.

Εκεί τον είδε η αγανακτισμένη απλήρωτη σπιτονοικοκυρά, όταν άνοιξε απότομα το δωμάτιό του, και έκπληκτη τον είδε αρπαγμένο στην προσευχή διάπυρο, με σηκωμένα τα χέρια στον Θεό!

Εκεί στη λεωφόρο Βουλιαγμένης ο Άγιος Νικόλαος Πλανάς λειτούργαγε και μοίραζε Ζωήν Αιώνιον!

Εκεί στο Λοιμωδών Νόσων της Ιεράς Οδού ένας Λεπρός, Ο Άγιος Νικηφόρος, άφησε με το Μαρτύριο της Λέπρας, οσμήν ευωδίας Πνευματικής και διάδοχο Μέγα, τον π. Ευμένιο Σαριδάκη με τις ατελείωτες Ακολουθίες και την ατέρμονη Μετάνοια.

Εκεί, στον τόπο της αποφυγής, μια μυστική ομάδα ανώνυμων λεπρών σε αγίαζε καθημερινά Αθήνα μου!

Ενώ έφευγε ο Γέρον Ευμένιος, από τους Αγίους Αναργύρους στο Λοιμωδών νόσων, για τον Ευαγγελισμό, για την τελευταία νοσηλεία του, στο δρόμο ευλογούσε την Αθήνα και έλεγε:

"Ωραία που είναι η Αθήνα! Ευλογημένη Αθήνα! Τίποτε άλλο δεν υπάρχει πιο ωραίο από την Αθήνα! Ευλογούσε τους δρόμους, την Ομόνοια, την Αγορά, την Μητρόπολη, την Βουλή, όλη την πόλη!

Τι άλλο άραγε να έβλεπε ο Άγιος Γέροντας στην Αθήνα, παρά τη σφραγίδα της Αγιότητας, που άφησαν στην πορεία τους οι τόσοι Άγιοι της, φανεροί και κρυφοί, παλαιοί και σύγχρονοι;

Στον Ερυθρό Σταυρό, ακούραστος διάκονος πάντων, ο θαυμαστός π. Ελπίδιος, αδελφός του Αγίου Φιλουμένου, έδωσε τη μαρτυρία του στους ασθενείς και ανήμπορους!

Θαμμένος, αγιάζει την Ροδόπολη μαζί με τον πρόσφατα εκταφέντα Άγιο, π. Αθανάσιο Χαμακιώτη!

Γέμισε ο αέρας της Αθήνας Ευωδία τον 20ο Αιώνα!

Και να! Προβάλλει η ρωμαλέα μορφή του αγιασμένου π. Σίμωνα του Αρβανίτη και του διαδόχου του, καταξιωμένου Λευίτη, του έμπρακτου τηρητή του Ευαγγελίου, του Κήρυκα των Εντολών του Θεού, του ταπεινού, πρoάου και μειλίχιου π. Μάρκου Μανώλη!

Ποιος τον εγνώρισε και δεν ένοιωσε την Αγιότητά Του;

Άνθρωπος ολονύκτιας και διαρκούς Μετάνοιας και προσευχής, διακονίας μυστικής, αλλά και έμπρακτης;

Ποιος άραγε γνώριζε τον μυστικό Άγιο πατέρα Αντώνιο Γκίκιζα, που συκοφαντημένος καθαγίασε τη λεωφόρο Αλεξάνδρας, στην καρδιά της κίνησης, στο ημιυπόγειο διαμέρισμα;

Ποιος γνώριζε, ότι αυτός ήταν η ανάπαυση του Αγίου Πορφυρίου;

Ποιός θα φανταζόταν ότι στην καρδιά της Αθήνας, όπου το εμπόριο, η πορνεία, οι παράνομες συναλλαγές, το χρηματιστήριο, η κεντρική Αγορά, το πάρε-δώσε και το σούρτα-φέρτα, θα Αγιαζότανε μια τεράστια μορφή Αγιότητας, ένας αγράμματος παντογνώστης, ένας ακάματος Λειτουργός, σ' ένα μικρό εκκλησάκι του Αγίου Γερασίμου, ο Άγιος Πορφύριος;

Ω Αθήνα μου Αγιασμένη!

Ω πολύβουη Αγία Έρημος Αθήνα!

Ω Αρχοντική Αθήνα, ταπεινή, που ενώ έβγαλες τόσους μεγάλους συγχρόνους Αγίους, που συνέχισαν την Αγιότητα της Αγίας Φιλοθέης, έμεινες Άγνωστη σαν τόπος Αγιασμού του 20ου και 21ου Αιώνα!

Όλοι τρέχουν να προσκυνήσουν!

Που πάτε;

Πήγατε στο Αρεταίειο;

Πήγατε στον Άγιο Γεράσιμο, στην Πολυκλινική;

Πήγατε στον Άγιο Ιωάννη, στη λεωφόρο Βουλιαγμένης;

Πήγατε στο Λοιμωδών Νόσων, στους Αγίους Αναργύρους;

Πήγατε στην Ροδόπολη;

Πήγατε στον Διόνυσο, στο Ναό του Αγίου Γεωργίου, στον τάφο του π. Μανώλη;

Αγία, ταπεινή αρχόντισσα, Αθήνα!

Μυρίσατε τον Αέρα τον Ευωδιαστό αυτών και πολλών άγνωστων Αγίων, που είναι θαμμένοι στα σπλάχνα της Αθήνας;

Πολλούς Αγίους ανέθρεψες και έχεις στα σπλάχνα σου!

Η Παράδοση συνεχίζεται.

Άνοιξε την πόρτα ο Άγιος του 20ου Αιώνα, ο Άγιος Νεκτάριος, την περπάτησαν όλοι οι πιο πάνω και περισσότεροι μυστικοί.

Την περπατούν και σήμερα μυστικοί διάδοχοι του Αγίου Πνεύματος.

Βουή, χαμός, κίνηση, αυτοκίνητα, πεζοί, φανάρια, τρόλεϋ και λεωφορεία, όλα κινούνται ασταμάτητα. Κι όμως υπάρχουν διαμερίσματα, κελιά και ησυχαστήρια σε πολυκατοικίες, που γνέθουν μυστικά τις νύχτες το νήμα

της Ζωής, αθέατοι ησυχαστές, άνδρες και γυναίκες, που αναπαύουν τον Θεό, όντας πτωχοί τω Πνεύματι και υπήκοοι της Βασιλείας των Ουρανών!

Όλοι αγωνιούν για την Κρίση, για τον επερχόμενο μεγάλο πόλεμο, που θα ταράξει το παγκόσμιο, ελάχιστοι όμως ξέρουν, ότι την πορεία του κόσμου, την καθορίζουν οι ελάχιστοι κρυμμένοι ασήμαντοι εργάτες της Μετάνοιας, που αλλάζουν, με τα δάκρυα της Μετάνοιας τους, την οργή του Θεού για την ξέφρενη ακολασία, σε Έλεος και Πρόνοια για όλο τον κόσμο.

Όσο βλέπει ο Θεός τη Μετάνοια των ελάχιστων, παραβλέπει την αμαρτία των πολλών και η ζωή συνεχίζεται, ο πόλεμος αναβάλλεται, γιατί νέοι άνθρωποι μετανοούν και μπαίνουν στην Εκκλησία!

Παράτεινον το Έλεός σου τοις γινώσκουσί Σε!

Αθήνα μου περιφρονημένη, ήσουν η πιο όμορφη, ασκήμηνες και ταπεινώθηκες και είσαι γεμάτη Αγίους παλιούς και σύγχρονους!

Αθήνα μου ευχαριστώ!